

FELIX CĂȚEL, cel mai istef BĂIEȚEL

ERIN ENTRADA KELLY

Traducere din limba engleză de Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Director de producție editorială: Ionuț Burcioiu

Redactare: Mihaela Cosma

Corectură: Gabriela Grigorescu

Tehnoredactare și DTP copertă: Liviu Stoica

Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KELLY, ERIN ENTRADA

Felix Cățel, cel mai isteț băiețel / Erin Entrada Kelly ; trad. din

lb. engleză de Mihaela Pogonici. – Pitești : Paralela 45, 2025

ISBN 978-973-47-4386-5

I. Pogonici, Mihaela (trad.)

821.111

Felix Powell, Boy Dog

Erin Entrada Kelly

Text and illustrations copyright © 2024 by Erin Entrada Kelly

Published by arrangement with Simona Kessler & Associates Agency
and Ginger Clark Literary, LLC.

Copyright © Editura Paralela 45, 2025

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este
protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

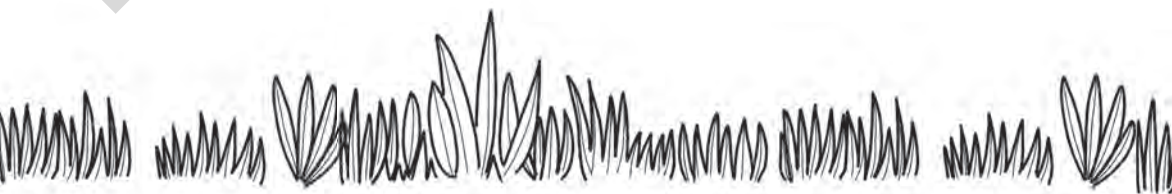
PENTRU MAISIE
ȘI MARLOWE

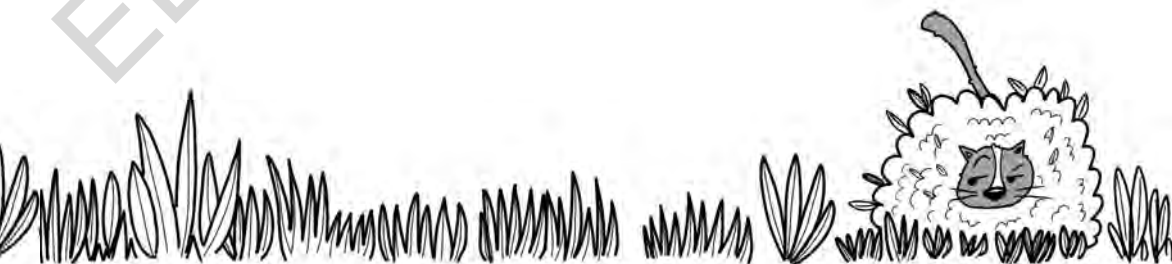

UPRINS

1. PĂTURA # 1
2. O ZI CA ASTA # 7
3. SENDVIȘUL PREFERAT
SUPREM NUMĂRUL UNU # 12
4. MAREA SURPRIZĂ # 24
5. FELINA # 35
6. O POVESTE SUPERIOARĂ # 52
7. ASCULTĂ # 55
8. MIROSIT DE FUNDURI, SMOCHINE VECHI
ȘI O MUTRIȚĂ DULCE # 61
9. FRUMIGÂNDURI # 73
10. POVESTEA PREFERATĂ # 78

11. *SUMMER BREEZE* ✻ 85
12. LECȚIA DESPRE COADĂ ✻ 89
13. DOMNUL MAGNIFIC ✻ 106
14. ZDRANG ȘI TROSC ✻ 116
15. DEGETE OPOZABILE ✻ 121
16. UNU, DOI ✻ 126
17. UN EPILOG SÂMBĂȚA ✻ 130
18. UN PROCES ÎN DOI PAȘI ✻ 134
19. DIN NOU FELIX ✻ 142
20. EPILOG
(SFÂRȘITUL DE DUPĂ SFÂRȘIT) ✻ 146

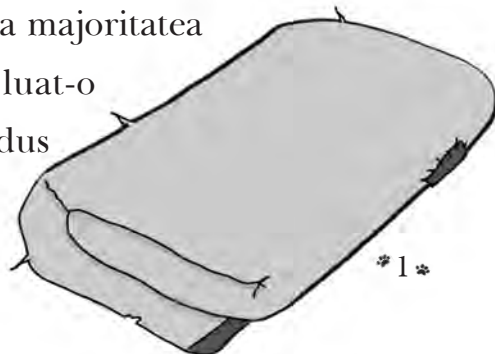

PĂTURA

La prima vedere, ai zice că e o pătură oarecare, dar Felix știe că e specială.

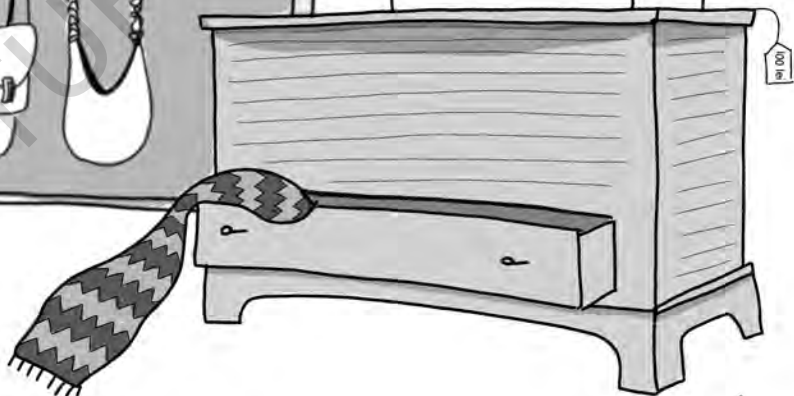
A descoperit-o într-un magazin, „Cămăruța cu comori ascunse“, unde bunica lui îi dăduse douăzeci de lei ca să-și cumpere orice îi poftea inima.

Majoritatea copiilor de opt ani s-ar fi dus glonț la jucării, dar Felix nu e ca majoritatea copiilor de opt ani. El a luat-o exact în partea opusă. S-a dus să exploreze.

Bun-venit!
Cămaruța cu
COMORI ASCUNSE

Pătura era într-un maldăr de cuverturi și plăpumi vechi, puse alandala. Nimeni nu o mai atinsese de paisprezece zile.

A despăturit-o. A întins-o. A cercetat-o cu atenție de la un capăt la celălalt.

Era albastră.

Pe o margine avea o ruptură mare cât să-ți scoți un deget prin ea.

Îi atârnavă și câteva fire.

Într-un loc avea un petic, semn că fusese cărpită de cineva.

La drept vorbind, nu părea cu nimic ieșită din comun.

Dar o voce mică din capul lui Felix i-a șoptit:

„Pătura asta are ceva special, Felix.“

Și niciodată nu trebuie să ignori vocea mică din capul tău.

Felix a împăturit-o cu grijă, a dus-o la Buni și i-a spus:

— Aș vrea să-mi folosesc cei douăzeci de lei ca să cumpăr asta, te rog.

Bunica a ridicat din sprâncene.

— E vară și ai o mulțime de pături. De ce o vrei tocmai pe asta?

— Pentru că... a spus Felix.

Atâta a putut să răspundă.

S-a dovedit că pătura costa doar cinci lei. Așa că Felix a mai dat o raită ca să exploreze. Și-a cumpărat un yo-yo, două cărți cu Amelia Bedelia și o brățară cu talismane pentru bunica. Toate erau grozave, dar niciuna nu era la fel de specială ca pătura.

De asta era sigur.

O ZI CA ASTA

Acasă, Felix s-a apucat să cerceteze ca să dezlege misterul păturii. „Cercetarea activă“ e ceva ce fac oamenii de știință, iar el voia să se facă om de știință când avea să crească mare. Biolog specializat în fauna sălbatică, mai exact. Sau primatolog, ca să fim și mai exacti. Adică o persoană care studiază primatele, cum ar fi cimpanzeii și gorilele.

Deocamdată însă, Felix voia doar să afle ce fel de magie se ascunde în pătura lui. Fiindcă era sigur că ascunde ceva.

Felix și-a pus pătura pe umeri, ca pe o pe-
rină, sperând că o să-l facă să zboare.

Dar n-a zburat.

S-a așezat pe pătură, sperând că o să plutească
în aer.

Dar n-a plutit.

Și-a tras-o peste cap, sperând că o să se facă
invizibil.

Dar nu s-a făcut.

Când a văzut că nimic nu funcționează,
a recurs la măsuri disperate.

A folosit pătura... ca pe o pătură.

Tot nu s-a întâmplat nimic.

— Am o idee genială, a spus cățelușa lui,
Cuțulina.

Mă rog, nu a spus-o, pentru că Cuțulina
vorbea doar limba câinilor. Pentru orice altă per-
soană, suna cam așa: *Ham-ham-hau-ham-ham-hau*.

Dar Felix nu era orice altă persoană, așa că a înțeles ce voia Cuțulina să spună.

— Care e ideea ta genială, Cuțulina? a întrebat Felix, stând turcește pe podeaua din camera lui.

— E o zi senină, a zis Cuțulina. Hai să facem un picnic în grădină. Putem să luăm plăcintă cu carne, friptură de vită, brânză, hamburgeri, chipsuri, prăjitură și înghețată. Și o banană.

Cuțulina avea dreptate, era frumos afară. Felix era convins că nu are cum să facă rost de plăcintă cu carne, de friptură de vită, de brânză, de hamburgeri, de chipsuri, de prăjitură, de înghețată și de banană atât de repede, dar, într-adevăr, era o zi minunată pentru un picnic. Soarele strălucea. Cerul era plin de nori albi și pufoși. Și nu era nici zăpușeală. Când prinzi o zi ca asta, trebuie să profiți de ea din plin.

SENDVIȘUL PREFERAT SUPREM NUMĂRUL UNU

Mâncarea este importantă pentru un picnic reușit, așa că Felix și-a dus pătura în bucătărie, a pus-o pe un scaun și și-a făcut sendvișul lui preferat, pe care îl numise „Sendvișul Preferat Suprem Numărul Unu al lui Felix“. Cuțulina l-a privit atentă în tot acest timp. Bucătăria era camera ei preferată. O interesa nespus de mult ce fac oamenii acolo, mai ales dacă asta însemna ca ei să scape din greșeală pe jos bucățele gustoase.